

[Finansministeren.]

båret mig ad præcis på den måde, som jeg sagde til skatteyderne at man burde bære sig ad: man kunne gøre, som man plejede at gøre, men man skulle ikke fare ud med en særlig spekulation i forbindelse med skattefradragsreglens ophævelse — så jeg mener, jeg har gjort netop det, jeg sagde til skatteyderne at man skulle gøre, hvis man ville have et råd af mig.

Hr. Ninn-Hansen kom igen tilbage til spørgsmålet om et ligevægtsskattegrundlag, og jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde forleden dag: hvis man gør det på den måde, vil det betyde et provenutab på ca. 600 mill. kr. Jeg spurgte forleden dag: hvor vil de konservative skaffe disse penge fra? Jeg fik ikke noget svar på det, og det gør jeg formentlig heller ikke i dag.

Hr. Hilmar Baunsgaard hilste forenklingen velkommen, og det takker jeg da for. Det er også rart at høre, at der er lidt velkomst. . . . (Poul Sørensen: Ja!) . . . Ja, jeg regner ikke med, at det er fra hr. Poul Sørensen, og vi skal også nok gennemføre skattereformen uden hr. Poul Sørensens medvirken.

Hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at han håbede ikke, at den omstændighed, at jeg nu kom med enhedsskalaen, sådan som den er udformet, var udtryk for, at vi nu havde opgivet den rigtige enhedsskala. Dertil kan jeg sige helt klart, at det er det bestemt ikke, og det har jeg også sagt i min fremsættelsestale. Vi mener, at der i forbindelse med kildeskatten og i forbindelse med særbeskatningens gennemførelse skal udarbejdes den rigtige grundbeløbsskala, stort set efter det princip, som de radikale i sin tid foreslog, og det skulle dog give et vist grundlag for en forhandling. Hr. Hilmar Baunsgaard lagde jo op til, at nu skulle vi kunne få den forhandling, som vi ikke fik i foråret, og det kompromis, vi ikke fik i foråret. Det er da muligt, vi kan få det i spørgsmålet om skatteskalaens indretning, og jeg vil gerne give klart udtryk for, at vi tilstræber en sådan skala; så må vi se på enkelthederne til den tid, når vi får materialet frem i udvalget.

Jeg er enig med hr. Hilmar Baunsgaard i — det meher jeg også er kommet frem i det, jeg har sagt — at vi skal have reelle oplysninger frem. Jeg kritiserer ikke, at man

med tal kan påvise, at skatten stiger fra det ene år til det andet år med så og så meget. De tal, man har anført i Berlingske Tidende, er ikke alle sammen helt rigtige. Der er nogle af dem, der er med for høje procenter, og man har ikke taget det rigtige indtægtgrundlag ved beregningen af disse procenter. Det skal jeg ikke fordybe mig i i dag; hvis der er interesse for det, kan vi naturligvis gennemgå det materiale i udvalget. Jeg forstår Berlingske Tidendes interesse i at gøre det, fordi man dumpede i den første dag; så har man skullet rehabilitere sig; men det er altså en helt anden måde at se tingene på. Det kan man gøre — det var også det, hr. Hilmar Baunsgaard talte om her — og det kan også have sin interesse.

Med hensyn til progressionen vil jeg gerne give udtryk for her i dag, at jeg selv ikke hører til dem, der ønsker en meget kraftig progression, og jeg har vist også sagt det før. Man kan komme så højt op med indtægtsskatteprogressionen, at man simpelt hen vælter skatterne videre over på priser og omkostninger og forbrugere til syvende og sidst, og det kan vi ikke være tjent med. Men jeg vil gerne sige, at hvis vi skal ændre progressionen, hvis man siger til os: denne progression er for skarp, for stærk, den skal ændres — så er der altså nogle ændre, der skal betale det, og det må man jo så se konkret på.

Jeg mener også, vi skal se på det spørgsmål i forbindelse med gennemgangen af punktskatterne. Jeg regner med, at tolddepartementet vil være færdig med et materiale engang i slutningen af november, og så kan vi gå i gang med disse problemer. Nu at begynde at drøfte spørgsmålet om, hvad det kan give anledning til skattemæssigt, tror jeg ikke vil være rigtigt. Jeg vil gerne se på og overveje den tanke, som hr. Hilmar Baunsgaard kom med. Jeg kan ikke på stående fod overse, hvilke konsekvenser og hvilke muligheder der ligger i det, men jeg vil da gerne overveje det.

Hr. Niels Westerby har jeg jo sådan set svaret. Hr. Niels Westerby talte om stigningen på statsbudgettet og syntes ikke, at dette forslag var godt; han ville hellere have, at vi tog stigningen på forbrugsafgifterne. Jeg er ikke sikker på, at det